

PSALM 126

TERUGKIJKEN

*Als ik terugkijk op
mijn leven, zie ik
pijn, fouten en
hartzeer. Als ik nu
in de spiegel kijk,
zie ik kracht,
geleerde lessen en
trots op mezelf*

1. INLEIDING

Heb je ooit teruggekeken naar jouw leven? Zeker ja, dit is een feit dat mensen vaak terugkijken om na te denken. Ik ook! Als ik nu terugkijk, zie ik wonden, pijn, fouten en harteer. Waarom doet het pijn om terug te kijken en te merken dat ik me zo slecht gedraag tegenover de mensen van wie ik hou. Teveel om op te noemen. Als je in de spiegel kijkt, zie je net als ik dat je volwassen bent geworden.

Als je terugkijkt, kom je in contact met je innerlijke zelf; wie je was en **wat** je gevormd heeft om te worden wie je nu bent.

2. HET VERLEDEN

Op een dag, zo'n 40 jaar geleden, zat ik op een veranda in Griekwastad Zuid-Afrika, niet wetende waar mijn leven ook naartoe gaat. Ik heb een aantal verkeerde keuzes gemaakt, ik heb geen prioriteit gegeven aan hard werken en in plaats daarvan prioriteit gegeven aan plezier. Ik voelde me als een sombere mislukking en in dat stadium voelde ik dat het leven niet de moeite waard was, ik voelde me alsof ik in een bodemloze put zakte zonder vooruitziende blik van veiligheid.

Dat was niet de enige keer, dat het steeds weer gebeurde, vooral vanwege de verkeerde keuzes die ik maakte en soms behandelden mensen me zo slecht dat het me in stilte dwong. Ik heb God nooit de schuld gegeven dat hij me niet tegenhield om verkeerde keuzes te maken, omdat ik geloof dat hij me de vrijheid gaf om mijn eigen keuzes te maken en ik helaas misleid werd door verkeerd advies. In feite denk ik dat ik het advies van Jezus niet heb opgevolgd. Gelukkig kan ik God vragen om mijn leven te veranderen en me te leiden naar vrede en innerlijke rust. Als ik terugkijk naar mijn leven tot nu toe waren er altijd goede en slechte dagen, mijn fortuin veranderde heel veel, ik heb veel gelachen en veel gehuild. Ik

luisterde naar goede muziek en danste met mijn geliefden wetende dat dit niet eeuwig zal duren omdat ik in een wrede en onvergeeflijke wereld leef. Dan bid ik keer op keer Heer verander alstublieft mijn omstandigheid.

3. De TEKST

Psalm 126 is een altijd relevant meesterstuk waarin we een diepe indruk krijgen van Gods verrassend handelen. Een Psalm met de plotselinge wending van het lot. Een Psalm waarin alles anders wordt: het lijden gaat voorbij en een ongestoorde vrede breekt aan. Een Psalm met twee gezichten: een loflied en een klaaglied, een lach en een traan, gejuich en gesnik. Het is het lied van een juichend volk, dat vol verwondering terugkeert naar haar land. Ze kunnen het haast niet geloven dat het voorbij is. Het is alsof ze dromen!

De dichter roept in herinnering de keren dat de Heer hem had geholpen en zijn omstandigheid drastisch had veranderd. Nu moet hij het hem nog eens vragen. Zijn geloof is ongelooflijk sterk, hij vraagt de Heer om een woestijn te veranderen in een groene tuin.

Dit zijn ook de gebeden van de meeste mensenkinderen vandaag. We verlangen ernaar om gelukkig te zijn, de vreugde van vrijheid van het vreselijke virus dat ons zoveel ontberingen en pijn heeft bezorgd. De recente moord op Peter R de Vries schokte een vreedzame natie, overstromingen veroorzaakten zoveel verlies van bezittingen en emotionele pijn. Dan willen we bidden: 'Alstublieft Heer, verander ons fortuin zoals u de woestijn van Negev verandert in bomen met lentebloesems.

'Here, u kent mij. U weet van mijn situatie. Hoe het begon. En hoe alles heel anders is geworden! U weet dat ik het leven soms heel zwaar vind. Hoe moe – doodmoe – ik ben. Hoe ik tob en pieker. Hoe ik 's nachts wakker lig en 's morgens toch ook weer tegen de dag op zie. Soms weet ik niet waar ik ben en wat ik hier doe. En soms weet ik ook niet waar U bent en wat U doet! Zo kan het toch niet langer? Here, geef een ommekeer! Wendt mijn lot!'

4. ZAAIEN EN MAAIEN

Er zit een grote tegenstelling in dit beeld. De huilende zaaier verandert in een juichende maaier. De tobbede boer verandert in een tevreden boer. Zoals eerder de kale akker veranderd is in een wuivend goudgeel graanveld. Er is wat tijd overheen gegaan tussen het zaaien en maaien. Dat is de tijd dat God zijn werk kan doen. Dat is de verborgen werking van Zijn Geest. Zaaien is mensenwerk. Maar de kiemkracht en de wasdom is van God. En als Hij aan het werk gaat, dan gebeurt er wat! Luister maar naar het slot van de Psalm. De rollen zijn veranderd, het lot heeft een wending genomen. De tranen zijn weg, de lach is weer teruggekomen. Het resultaat valt niet tegen. Opgetogen – want juichend – draagt de boer zijn rijke oogst de schuur in. Bijzonder dat er over ‘juichen’ gesproken wordt. Want daar begon de Psalm ook mee. De kring is weer rond. Gods weg met Zijn mensen is toch een ontzaglijk geheim. Hij gaat Zijn ongekende gang, vol donkere majesteit. We raken het spoor bijster als we de Eeuwige in de geschiedenis na willen trekken. Wie zijn wij ook, nietige en schuldige mensenkinderen? Midden in de raadsels, in de pijn over het uitblijven van de oogst, wordt ons echter in psalm 126: 5 van Hogerhand gezegd: vergis je niet. Mijn gedachten zijn hoger dan uw gedachten.

5. CONCLUSIE

En zo gaat in de tekst toch ook nog een deur open naar u en mij. Misschien hebt u ook al veel tranen geïnvesteerd: over uw kinderen, over je ouders, over uzelf omdat u steeds weer het onderspit delft. Die ‘investering’ is niet verloren gegaan. God heeft de tranen in Zijn fles bewaard.

Als ik terugkijk op mijn leven, zie ik pijn, fouten en hartezer. Als ik nu in de spiegel kijk, zie ik kracht, geleerde lessen en trots op mezelf. Laten we stil worden en ons buigen voor de Eeuwige. Over het akker dat Hij ons toevertrouwd heeft, straalt het licht van Zijn komst. Hij roept ons om niet op te geven, ook niet zo maar wat te zaaien, maar boer-in-tranen te blijven. Maar zo zeker als Christus opgestaan is, zo zeker komt Zijn Rijk, waarin tranen worden gedroogd, waarin de oogst met gejuich wordt binnengehaald. Het geloof is de zekerheid dat de dingen die we verwachten, ook werkelijkheid zullen worden. Het is het bewijs van de dingen die we nog niet zien. Veel van onze voorouders zijn door hun geloof een voorbeeld voor ons geworden. Doordat we God geloven, begrijpen we dat de wereld door het woord van God is ontstaan. Wat we nu zien, is niet ontstaan uit iets zichtbaars, maar uit iets onzichtbaars, volgens mij namelijk het woord van God. **AMEN**